

Linia destin

Daniel Vișan-Dimitriu

De-ar fi ca furtuni să-ndrăznească
Iubirea din noi să scufunde,
Uita-voi de forma-mi lumească,
Putere-mi voi trage din unde,
Taifun, răsărit de niciunde
Voi fi, cu putere zeiască.

Cu tine alături, sunt stâncă
Ce-aruncă talazuri spre ceruri,
Sunt forța din bezna adâncă
Ascunsă-n eterne eteruri,
Sunt focul ascuns printre geruri,
Iar tunetul vocii mi-e râncă.

Tu-mi ești și zeiță, și muză,
Lumina din suflet, o rază
Aleasă a-mi fi călăuză,
Iar inima mea o veghează,
Căci e un destin ce-mi așează
O linie-n palmă, ca scuză.